

[Pernille Sams]

met frem, er, at regeringen har politisk modvilje mod at løse båndet om disse mennesker, men der er ikke kommet nogen saglige argumenter frem.

Et enkelt lille argument findes i et af bilagene om de realkreditlignende lån, og derfor tilbød vi også, hvis det var det, der var knasten, at tage dem ud, for det var i hvert fald ikke det, der skulle blokere for, at vi fik en løsning. Men da vi så tilbød det, var det lige pludselig ikke længere det, der var problemet.

Økonomisk erkender regeringen også, at det er korrekt, at forslaget hverken koster obligationsejerne eller skatteyderne penge. Tværtimod siger regeringen jo og har måttet erkende, at en gennemførelse af dette forslag faktisk er direkte positiv for skattevæsenet og dermed for skatteyderne. I stedet for at sige: O.k., her er et reelt problem og et godt løsningsforslag, spræller regeringen videre og har nu afgivet et betækningsbidrag, hvor der står, i virkeligheden står at læse, at uanset alt vil regeringen i hvert fald selv have æren, hvis man virkelig skal tvinges til at løse problemet.

Derfor starter man med at sætte en analyse i gang af problemet – et problem, som er gennemanalyseret og sagtens kunne løses direkte uden nogen forudgående syltekrukke.

Jeg erkender, at det betækningsbidrag, der nu foreligger, er bedre end ingenting. Kristeligt Folkeparti og CD's holdning fra førstebehandling har haft indflydelse, men regeringens holdning ikke at sige ja, fordi forslaget er vores, er barnlig og virker forsinkende for et udmærket forslag, som befolkningen trænger til.

Men vi skal i hvert fald nok huske regeringen på dens tilsagn og sørge for, at sagen ikke forbliver i syltekrukken. Om ikke andet håber vi, at et valg kan afklare, at forslaget meget hurtigt bliver en realitet.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensen (CD):

Ligesom fru Pernille Sams er CD naturligvis meget optaget af at løse problemet i forbindelse med de inkonvertible lån. Det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Vi har også haft den opfattelse, at vi naturligvis var forpligtede til også at løse problemerne for netop den del af låntagerne, som var kommet i klemme som følge af det økonomi-

ske opsving og rentefaldet, ligesom for de øvrige låntagere.

Derfor glæder vi os over den beretning, som foreligger, og som pålægger regeringen at tage spørgsmålet op til behandling, således at vi får en løsningsmulighed frem – en løsningsmulighed, der gør det økonomisk gennemsigtigt og betyder, at hverken staten eller realkreditinstitutterne kommer til at lide økonomisk skade.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Af hensyn til sandheden – og den fulde sandhed i denne sag – vil jeg gerne herfra oplyse i modsætning til, hvad fru Pernille Sams tidligere har fremført herfra, at regeringen faktisk har tilbudt forslagsstillerne at deltage i udarbejdelsen af en beretning om løsningen af den del – den lille del – af dette problem, som dette lovforslag omhandler. Jeg synes, det skal understreges, at det er en meget lille del af problemerne i forbindelse med inkonvertible lån, man løser ved dette her, og man løser det kun på en måde, der ikke er særlig formålstjenlig for de brugere, vi taler om.

Jeg synes, det er lodret forkert herfra at sige, at regeringen ikke ønskede at løse problemet. Regeringen har tilkendegivet, at den ønsker at løse problemet, men har meget svært ved at få øje på, at det kan løses med det fremsatte forslag. Det er jo en reel holdning at have, og så vidt jeg kan fornemme det, har det stået på stand mod påstand, og det burde jo netop være en anledning til, at forslagsstillerne havde ønsket at deltage i udarbejdelsen af en beretning med henblik på at løse det.

Men sagen er ikke værre, end at det flertal, der her afviser forslaget, jo naturligvis, når man vil fortsætte drøftelserne med at løse problemet, vil være interesseret i at holde et lille møde og invitere til kaffe, hvor forslagsstillerne kan inviteres med, så vi kan tale om det en gang til. Men man skal lade være med at fremstille denne sag, som om det var det, der reddede problemerne i forbindelse med de inkonvertible lån, for det er direkte forkert.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil meget gerne endnu en gang sige, at det er helt korrekt, at regeringen kaldte det et